

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

228
ΑΠΟΦΑΣΗ /2024

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής ΓΑΚ/ΕΑΚ/ΕΤΟΣ 28301/543/2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ξανθή Σταμάτη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα Γεωργία Μαρούσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Μαρτίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών και την Υφυπουργό Εσωτερικών που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα, επί των οδών Καραγεώργη Σερβίας αρ 10 και Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 15, με ΑΦΜ 090165560 και 090056250 αντίστοιχα, το οποίο παραστάθηκε δια των δικαστικών αντιπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ελευθερίου Χριστοπάνου (ΑΜ 627) και Ιφιγένειας Ποττάκη (ΑΜ 598), και

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» (ΑΔΕΔΥ) που εδρεύει στην Αθήνα επί των οδών Ψύλλα 2 και Φιλελλήνων, ΑΦΜ 090280327, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιάς της δικηγόρου Μαργαρίτας Παναγοπούλου (ΑΜ ΔΣΑ 33498).

ΤΟ ΕΝΑΓΟΝ ζητεί να γίνει δεκτή η από 6.3.2024 και με αριθμό κατάθεσης ΓΑΚ/ΕΑΚ/ΕΤΟΣ 28301/543/2024 αγωγή του, που κατέθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 7^{ης}.3.2024, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ήτοι αυτή της 8^{ης}.3.2024, και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί, όπως αναφέρονται στα πρακτικά της συζήτησης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946, 947 του Κ.Πολ.Δ. και 22 και 24 του νόμου 1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης, κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν δε η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ μπορεί επίσης να ζητήσει την απαγόρευση της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. (ΑΠ 857/2015 αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΑΠ 543/2013 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 4242/2021 προσκομιζόμενη). Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 4 του νόμου 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990 ΕλλΔνη 1991. 534, ΕφΑθ 1/1992 ΕλλΔνη 1992.412, ΕφΑθ 1770/2011 ΕΕργΔ 2012.739 (741), ΕφΑθ 1608/2000 Αρμ 2000.1116, ΕφΑθ 10461/1990 δημοσίευση). Εξάλλου, η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρθρου 22 παρ. 3 του νόμου 1264/1982 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Λεβέντης Γεώργιος, «Εργατική Νομοθεσία», σελ. 451 επ.). Περαιτέρω, στο άρθρο 3 του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021 (ΦΕΚ 101/19.06.2021), ορίζεται ότι «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α., τα Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ.,

επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια την οποία θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους και η γνωστοποίηση των αιτημάτων τέσσερις (04) ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμο προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ.2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και εάν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (ΕφΠειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008, 164. ΕφΑθ 5799/2001 ΔΕΕ 2001.1032 ΕφΠατρ 217/2000 ΕΕργΔ 2001.544, ΜΠρΑθ 1713/2001 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Παπασταύρου, «Απεργία», έκδοση Γ. αριθμός 266, Λεβέντης Γεώργιος, « Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο», έκδοση 2", σελ. 697 επ.). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 19 παρ.2 του νόμου 1264/1982, όπως αυτή είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 3 του νόμου 1915/1990 και τροποποιήθηκε εκ νέου με το άρθρο 92 του νόμου 4808/2021 (ΦΕΚ 101 /19.06.2021) και σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ.3 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται για απεργίες που κηρύσσονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 4808/2021, «Η απεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μετά από την τήρηση της διαδικασίας της παρ. 2 του άρθρου 20 και του άρθρου 21». Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ.2, προκειμένου για εργαζομένους του άρθρου 19 παρ.2 κήρυξη απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στον εργοδότη ή στους εργοδότες, στο Υπουργείο το οποίο ασκεί τη σχετική εποπτεία και στο Υπουργείο Εργασίας. Η απεργία δεν μπορεί να αφορά αιτήματα διάφορα από εκείνα που γνωστοποιήθηκαν, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21, όπως αυτή είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 2 του νόμου 2224/1994 και τροποποιήθηκε εκ νέου με το άρθρο 95 του νόμου 4808/2021 (ΦΕΚ 101/19.06.2021) και σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 3 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται για απεργίες που κηρύσσονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου 4808/2021, «1. Κατά τη διάρκεια της απεργίας η συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία την κηρύσσει, έχει υποχρέωση να διαθέτει το αναγκαίο προσωπικό για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων (Προσωπικό Ασφαλείας). 2. Στις υπηρεσίες οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 10, πέραν του προσωπικού ασφαλείας διατίθεται και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου

κατά τη διάρκεια της απεργίας (Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας). Οι στοιχειώδεις αυτές ανάγκες ορίζονται ως τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) της συνήθως παρεχόμενης υπηρεσίας. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού στον οποίο υπάγεται ο φορέας ή ο κλάδος δραστηριότητας, που εκδίδεται κατόπιν συμφωνίας των μερών ή έγγραφης εισήγησης οιαδήποτε κοινωνικού εταίρου ή φορέα έχει έννομο συμφέρον, ο οποίος τεκμηριώνει μικρότερη ανάγκη λειτουργίας, δύναται να περιορισθεί το ποσοστό των στοιχειωδών αναγκών της παρ. 2. 3. Η συνδικαλιστική οργάνωση που κήρυξε την απεργία γνωστοποιεί εγγράφως στον εργοδότη, με έγγραφο που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή πριν από την έναρξη της απεργίας, τα ονόματα των εργαζομένων που θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους ως Προσωπικό Ασφαλείας και, αν απαιτείται, ως Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας. Με ευθύνη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, το διαθέσιμο προσωπικό των παρ. 1 και 2 παρέχει τις υπηρεσίες του υπό τις οδηγίες του εργοδότη, προς εκπλήρωση των σκοπών για τους οποίους διατίθεται. 4. Το προσωπικό των παρ. 1 και 2 καθορίζεται με ειδική συμφωνία μεταξύ της πιο αντιπροσωπευτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης και του εργοδότη. Πλέον αντιπροσωπευτική είναι η συνδικαλιστική οργάνωση που έχει ως μέλη τους εργαζόμενους που προέρχονται από όλους τους κλάδους της επιχείρησης. Αν στην επιχείρηση υπάρχουν περισσότερες συνδικαλιστικές οργανώσεις, αντιπροσωπευτικότερη είναι εκείνη που συγκεντρώνει τον μεγαλύτερο αριθμό μελών που ψήφισαν κατά τις τελευταίες εκλογές για την ανάδειξη διοίκησης, ανεξάρτητα από τις ειδικότητες των εργαζομένων που είναι μέλη της. Οι λοιπές συνδικαλιστικές οργανώσεις δικαιούνται να παρέμβουν στις διαπραγματεύσεις και τις λοιπές διαδικασίες...». Επίσης, κατά το άρθρο 30 παρ. 1 του Ν. 1264/1982, όπως ισχύει με τη συμπλήρωσή του με το άρθρο 27 παρ. 2 του Ν. 2738/1999 και πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 72 παρ. 1 του Ν. 4873/2021, ο νόμος αυτός, όπως είναι εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 3-10, 16 παρ. 7-9, 22 παρ. 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, με εξαίρεση τους υπαλλήλους της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ακόμη δε και στους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 του Συντάγματος. Στην αμέσως επόμενη παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου (30 του Ν. 1264/1982) προβλέπεται ότι για την επέκταση της κατά την προηγούμενη παράγραφο εφαρμογής, ως εργαζόμενοι λογίζονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι όπου στον παρόντα νόμο αναφέρονται οι λέξεις εργοδότης, επιχείρηση, εκμετάλλευση με τον όρο αυτό νοούνται και το Δημόσιο και τα πιο πάνω νομικά πρόσωπα με τις αρμόδιες υπηρεσίες τους. Όπου γίνεται λόγος για Εργατικό Κέντρο, η μνεία δεν αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους. Τέλος στην παράγραφο 8 του εν λόγω άρθρου (30 του Ν. 1264/1982)

α) προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται από αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους, β) η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις, μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Προσέτι, καταχρηστική και συνεπώς παράνομη, χαρακτηρίζεται η απεργία, η οποία παρά την τήρηση όλων των διατυπώσεων και προϋποθέσεων του νόμου, πραγματοποιείται με τέτοιο τρόπο ή έχει αιτήματα, που ενώ εμπίπτουν στους νόμιμους σκοπούς της απεργίας, η άσκηση του δικαιώματος υπερβαίνει την καλόπιστη συμπεριφορά ή τον σκοπό του συγκεκριμένου δικαιώματος. Έτσι, η νομιμότητα ελέγχεται και με τα κριτήρια της συνταγματικής ρήτρας περί απαγόρευσης καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (άρθρο 25 παρ. 3 Σ). Κατά την κρατούσα δε στη θεωρία και νομολογία άποψη, εφαρμογή έχει και η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, λαμβάνοντας υπόψη ότι το δικαίωμα της απεργίας έχει και διάσταση ιδιωτικού δικαίου (ΑΠ 857/2015, ΔΕΝ 2017/808, ΑΠ 543/2013, ΔΕΕ 2013/1084, Ζερδελή Δ., Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, (2016), σελ. 312). Κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση της υπέρβασης των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ, η οποία καθιστά την απεργία καταχρηστική, είναι μεταξύ άλλων η στάθμιση των αντίθετων συμφερόντων εργαζομένων και εργοδότη, λαμβάνοντας υπόψη την δυσανάλογη ζημία στην επιχείρησή του, ή το κοινωνικό σύνολο, ή την εθνική οικονομία, σε συνδυασμό με την μορφή και τη διάρκεια της απεργίας, ή τον επιλεγέντα χρόνο και την τακτική, το μέγεθος της προσβολής δικαιωμάτων τρίτων και την προφανή ή μη δυσαναλογία με την, από την απεργία, επαπειλούμενη ή επερχόμενη ζημία της επιχείρησης και το επιδιωκόμενο όφελος των απεργών. Το αν τα αιτήματα των απεργών είναι απλώς υπερβολικά δεν ασκεί επιρροή. Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαπίστωση της δυσαναλογίας ενέχει τον κίνδυνο του δικαστικού ελέγχου των διεκδικήσεων των εργαζομένων και δεδομένου ότι ο νομοθέτης έχει ήδη θέσει προϋποθέσεις, που αποσκοπούν και στην αποτροπή της δυσανάλογα μεγάλης ζημίας, η απεργία θεωρείται καταχρηστική λόγω παράβασης της αρχής της αναλογικότητας, μόνο όταν η δυσαναλογία ζημίας και ωφέλειας είναι αφόρητη (ΕφΑΘ 5687/2004, ΔΕΕ 2005/33). Εν προκειμένω, με την κρινόμενη αγωγή, το ενάγον εκθέτει ότι η εναγόμενη στις 5.2.2024 του επέδωσε τη με ίδια ημερομηνία γνωστοποίηση με την οποία έκανε λόγο ότι το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ στις 2.2.2024 αντιδρώντας στις διατάξεις του τμήματος Α και Β του Ν. 4940/2022 και στις κατ'εξουσιοδότηση αυτού αναφερόμενες Υπουργικές Αποφάσεις και για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους αποφάσισε από την κοινοποίηση της άνω εξώδικης δήλωσης και στα χρονικά διαστήματα που προβλέπονται μέχρι και τη λήξη της αξιολογικής περιόδου 2024 να κηρύξει απεργία - αποχή όλων των υπαλλήλων που καλύπτονται συνδικαλιστικά από την ΑΔΕΔΥ σε όλα τα επίπεδα αυτής και συγκεκριμένα από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την

περιγραφόμενη στα άρθρα 1-27 και 29 του άνω νόμου διαδικασία στοχοθεσίας και αξιολόγησης και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτών κανονιστικές αποφάσεις και εγκυκλίους παρέχοντας με τον τρόπο αυτό πλήρη κάλυψη στο σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων και εργαζομένων ιδιωτικού δικαίου τους οποίους εκπροσωπεί. Ότι με την άνω εξώδικη δήλωση ζητούσαν να γίνουν άμεσα προσλήψεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η υποστελέχωση των υπηρεσιών του Δημοσίου, να αποσυνδεθεί η διαδικασία αξιολόγησης από σύστημα κινήτρων και ανταμοιβής καθώς και από τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων, από οποιοσδήποτε ποινές ή τιμωρίες των υπαλλήλων και να τεθούν αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης. Ότι η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη διότι α) δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη προθεσμία των 4 πλήρων ημερών από την γνωστοποίηση των αιτημάτων στους αρμόδιους φορείς μέχρι την κήρυξη της απεργίας, β) δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1999 υποχρέωση δημόσιου διαλόγου, γ) συνιστά πολιτική απεργία, δ) δεν διατέθηκε το προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και προσωπικό ασφαλείας ενώ κάνει λόγο ότι τόσο η απεργία όσο και το αίτημά της τυγχάνουν για τους αναφερόμενους λόγους καταχρηστικά. Μετά ταύτα, το ενάγον ζητά για τους ως άνω λόγους: 1. να αναγνωριστεί ως παράνομη και περαιτέρω καταχρηστική η άνω κηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση - αποχή, 2. να απαγορευτεί η συνέχισή της και να διαταχθεί η άρση της προσβολής την οποία του προκαλεί η πραγματοποίηση της παράνομης ως άνω απεργίας, και 3. να απαγορευθεί η επανάληψή της στο μέλλον της ίδιας ή κάθε άλλης απεργίας με τα ίδια αιτήματα ή σκοπούς ή μορφή. Επίσης, ζητά να καταδικασθεί η εναγόμενη άλλως επικουρικά να απειληθεί εναντίον της χρηματική ποινή 10.000 ευρώ για κάθε μεμονωμένη παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην δικαστική του δαπάνη.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά φέρεται ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλη και κατά τόπο Δικαστηρίου, για να συζητηθεί κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των περιουσιακών - εργατικών διαφορών, κατόπιν σύντηξης της προπαρασκευαστικής προθεσμίας επίδοσης του δικογράφου της αγωγής, λόγω συνδρομής του στοιχείου του κατεπείγοντος που επιβάλλει την εκδίκαση της προκείμενης υπόθεσης σε σύντομη δικάσιμο (άρθρα 22 παρ. 4 εδ. α' του ν. 1264/1982 και άρθρα 16 και 614 παρ. 3 ΚΠολΔ), απορριπτομένου του ισχυρισμού της εναγομένης περί ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης και εννόμου συμφέροντος του ενάγοντος, σε ό,τι αφορά στην ένδικη απεργία των εργαζομένων των λοιπών φορέων πλην των Υπουργείων Οικονομικών και Εσωτερικών, καθόσον σύμφωνα με την παρ. 1 εδ. β' του άρθρου 30 του ν. 1264/1982, όπως ισχύει τροποποιηθέν με το άρθρο 29 του ν. 5027/2023 ορίζεται ότι «1. ... Το ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση να προσφύγει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22, και δια του Υπουργού που ασκεί τη σχετική εποπτεία, και όταν έχει εκχωρήσει τις σχετικές κρατικές αρμοδιότητες σε Ο.Τ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ., ακόμη και με μεταφορά προς αυτούς των κατ' αντικείμενο αρμόδιων υπαλλήλων.», η δε εποπτεία για θέματα αξιολόγησης του ανθρώπινου δυναμικού του δημοσίου τομέα ασκείται από το

Υπουργείο Εσωτερικών σύμφωνα με το άρθρο 17 του πδ 133/2017. Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 23 παρ. 2 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 19, 20, 21, 22παρ.4, 30 παρ 1,2 και 8 του ν. 1264/1982, όπως ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις, προσθήκες και αντικαταστάσεις με τους νόμους 1965/1990 και 2224/1994 και στις διατάξεις των άρθρων 281 ΑΚ, 5 του νομοθετικού διατάγματος της 26.06/10.07.1944 περί Δικών Δημοσίου, άρθρο 29 του νόμου 5027/2023, 68, 70, 176, 907, 908 παρ. 1 περ. ε', 946 και 947 του ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος απαγόρευσης επανάληψης στο μέλλον της ίδιας απεργίας για τους ίδιους σκοπούς με τα ίδια αιτήματα με την ίδια μορφή και προϋποθέσεις καθώς και κάθε άλλης απεργίας με τα ίδια αιτήματα ή σκοπούς ή μορφή το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, αφού δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν ούτε κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων οι περιστάσεις και οι συνθήκες υπό τις οποίες θα εξαγγελθεί απεργία από την εναγομένη στο μέλλον (ΕφΘεσ 1608/2000 Αρμ 2000, 1116, ΜΠρΑθ 1471/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 3184/2015 Αρμ 2015, 811 και ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 1124/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, πρέπει η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν μετ' επικλήσεως, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά τεκμήρια αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Τη 14η Ιουνίου του έτους 2022 δημοσιεύθηκε ο νόμος 4940/2022 (ΦΕΚ 112Α'/14.06.2022) «Σύστημα στοχοθεσίας, αξιολόγησης και ανταμοιβής για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης, ρυθμίσεις για το ανθρώπινο δυναμικό του δημοσίου τομέα και άλλες διατάξεις». Με τον νόμο αυτό και ειδικότερα με το Μέρος Β' αυτού (άρθρα 5-15) θεσπίστηκε πλαίσιο αξιολόγησης και στοχοθεσίας, κατά κατάργηση του μέχρι τότε ισχύοντος συστήματος αξιολόγησης που έθεταν τα άρθρα 14 έως 23 του προϊσχύοντος νόμου 4369/2016, των μονίμων πολιτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (Ι.Δ.Α.Χ.) των φορέων του άρθρου 5 παρ. 1 του νόμου αυτού, όπως αυτές οριοθετούνται στο Μέρος Α' του ίδιου νόμου (άρθρα 3 και 4). Στο Μέρος Δ' του νόμου 4940/2022 (άρθρα 23-28) εισήχθη σύστημα κινήτρων και ανταμοιβής υπαλλήλων, το οποίο λειτουργεί ως μηχανισμός επιβράβευσής τους και παράλληλα αποτελεί ένα διοικητικό εργαλείο που παρέχεται στον προϊστάμενο της εκάστοτε οργανικής μονάδας, για την αξιοποίηση της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας των υπαλλήλων και την υλοποίηση των στόχων της προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας, ενώ στο Μέρος Ε' του ίδιου ως άνω νόμου εισάγεται η έννοια της αυτοαξιολόγησης των δημοσίων υπηρεσιών μέσω της καθιέρωσης του Κοινού Πλαισίου Αξιολόγησης (Κ.Π.Α.) ως προτύπου ολιστικής ανάλυσης της απόδοσης μιας οργάνωσης με σκοπό τη βελτίωση της διοικητικής της ικανότητας (άρθρο 30 παρ. 4 του νόμου 4940/2022). Η αυτοαξιολόγηση έγκειται στην εφαρμογή του Κ.Π.Α. από τους ίδιους τους υπαλλήλους του φορέα, η αντίληψη των οποίων αναφορικά με τα προβλήματα λειτουργίας του φορέα στον οποίο υπηρετούν και τις αναγκαίες βελτιωτικές δράσεις, που πρέπει να αναληφθούν, έχει εξαιρετικά βαρύνουσα σημασία αφού συνδιαμορφώνουν, το εργασιακό περιβάλλον εντός του οποίου καλούνται να

υλοποιήσουν τους στόχους της μονάδας και να εκπληρώσουν την αποστολή της (βλ. σχετ. αιτιολογική έκθεση του νόμου 4940/2022). Εξάλλου, κατ' εξουσιοδότηση του ανωτέρω νόμου έχουν εκδοθεί μέχρι στιγμής οι κάτωθι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες ρυθμίζουν τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής του νόμου και συγκεκριμένα: α) η με αριθμό ΔΑΠΔΕΠ/Φ.5/23/οικ. 18708 (ΦΕΚ Β' 6176/05-12-2022) απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών «Καθορισμός του τύπου και του περιεχομένου των εντύπων για τη διενέργεια της αξιολόγησης, του τρόπου, του χρόνου και της διαδικασίας υποβολής τους, του ακριβούς τρόπου και χρόνου διενέργειας των υποχρεωτικών συζητήσεων και των θεματικών πεδίων υψηλής απόδοσης για την εφαρμογή των διατάξεων του Μέρους Β' του νόμου 4940/2022», β) η με αριθμό 181218 ΕΞ 2022 (ΦΕΚ 6328ΑΒ'13.12.2022) κοινή απόφαση του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών «Καθορισμός των υπηρεσιών, των ποσοτικών στόχων για κάθε υπηρεσία, της μεθόδου και του συστήματος αξιολόγησης της απόδοσης, το ύψος, του χρόνου και του τρόπου καταβολής του Κινήτρου Επίτευξης Δημοσιονομικών Στόχων (Κ.Ε.Δ.Σ.) του άρθρου 25 ν. 4940/2022» και γ) η με αριθμό ΔΣΣΚ/ΤΠΠ/Φ. 1/οικ.386 (ΦΕΚ 46Β'11.01.2023) απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών «Καθορισμός του περιεχομένου των κατηγοριών στοχοθεσίας και ρύθμιση θεμάτων διαδικασίας και μεθοδολογίας καθορισμού και αναθεώρησης στόχων και δεικτών μέτρησης του άρθρου 9 του ν. 4940/2022» και η ΔΑΠΔΕΠ/Φ.5/29/οικ.2290/10.02.2023 και η ΔΑΠΔΕΠ/Φ.5/29/οικ.3189/24.02.2023 εγκύκλιοι της Γενικής Γραμματέως Ανθρωπίνου Δυναμικού Δημόσιου Τομέα. Περαιτέρω, η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 5-15 του νόμου 4940/2022 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου του έτους 2023 (άρθρο 65 παρ. 3 του νόμου 4940/2022). Η εναγόμενη, η οποία συνιστά τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, επέδωσε στο ενάγον την 5^η.2.2024 τη με ίδια ημερομηνία εξώδικη γνωστοποίηση. Με αυτήν εξέθετε ότι το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ στις 2.2.2024 αντιστάσταν στις διατάξεις του τμήματος Α και Β του Ν. 4940/2022 και ειδικώς στα άρθρα 1-27 και άρθρο 29 αυτού και στις κατ' εξουσιοδότηση αυτού αναφερόμενες Υ.Α, ΠΥΣ, ΚΥΑ και στην σχετικώς εκδοθείσα εφαρμοστική εγκύκλιο και αφού έλαβε μεταξύ άλλων υπόψη ότι η στοχοθεσία - αξιολόγηση συνδέεται με τη στελέχωση των υπηρεσιών και τις εργασιακές σχέσεις όπως και τις συνθήκες εργασίας των υπαλλήλων, στοιχεία τα οποία λειτουργούν αρνητικά, ότι η εφαρμογή της νέας διαδικασίας αξιολόγησης που προβλέπει ο νόμος δεν θα είναι αποτελεσματική ούτε στοχεύει στη βελτίωση της διοίκησης αφού στοχεύει στην «διάσπαση» και χειραγώγηση των υπαλλήλων κατέληξε ότι πρέπει να αποσυνδεθεί η αξιολόγηση από το σύστημα κινήτρων και ανταμοιβής όπως πρέπει να αποσυνδεθεί και από τη μισθολογική εξέλιξη και το βαθμό επίτευξης στόχων των υπαλλήλων. Επίσης, σημείωνε ότι επιβάλλεται η αποσύνδεση της διαδικασίας στοχοθεσίας του Ν. 4940/2022 από οποιοσδήποτε ποινές ή τιμωρίες των υπαλλήλων όπως η μη προαγωγή του υπαλλήλου ή η απαλλαγή του Προϊσταμένου από τα καθήκοντά του, ότι περαιτέρω τα κριτήρια αξιολόγησης είναι ρευστά επιδεκτικά ευνοϊκών ή τιμωρητικών αξιολογήσεων και άνισα κατά παράβαση πλήθους συνταγματικών διατάξεων. Επίσης, έκανε λόγο ότι υφίσταται τιμωρητικός χαρακτήρας στις ρυθμίσεις (απαλλαγή του Προϊσταμένου από τα καθήκοντά του

κατ' άρθρο 10 παρ. 2 και παραπομπή υπαλλήλου στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο κατ' άρθρο 12 παρ. 2 για να αποφασίσει για την προαγωγή του ή όχι) παρότι η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι ρυθμίσεις για την αξιολόγηση δεν έχουν τιμωρητικό χαρακτήρα. Καταλήγει η μνησθείσα δήλωση ότι το άνω σύστημα ρυθμίσεων παρίσταται αντίθετη προς διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος και δη του Συντάγματος αφού δεν διασφαλίζει την αξιοκρατική, ισότιμη και αντικειμενική αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και τη συνεπεία τούτης μισθολογική τους εξέλιξη κατά τον λόγο της προσωπικής τους αξίας και ικανότητας ενώ συνδέεται με κυρώσεις και παροχή κινήτρων οικονομικού περιεχομένου ευνοώντας την εμφάνιση και εγκαθίδρυση φαινομένων ευνοιοκρατίας και εκφοβισμού υπαλλήλων. Για τους άνω λόγους αποφάσισε από την κοινοποίηση της άνω εξώδικης δήλωσης και στα διαστήματα που προβλέπονται μέχρι και τη λήξη της αξιολογικής περιόδου 2024 και κήρυξε απεργία – αποχή όλων των υπαλλήλων που καλύπτονται συνδικαλιστικά από την ΑΔΕΔΥ τόσο στα αναφερόμενα Υπουργεία όσο και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, στα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που εποπτεύονται από το Δημόσιο, στους ΟΤΑ α και β βαθμού καθώς και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου που εποπτεύονται από τους ΟΤΑ α και β βαθμού καθώς και στις περιφέρειες, αποκεντρωμένες διοικήσεις σε όλα τα επίπεδα αυτής από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την περιγραφόμενη διαδικασία στοχοθεσίας και αξιολόγησης. Διευκρίνιζε δε ότι αφορούσε μόνο τις άνω διαδικασίες (στοχοθεσίας και αξιολόγησης) και όχι τα υπηρεσιακά καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη θέση που είναι τοποθετημένοι και εκτελούνται σύμφωνα με το άρθρο 30 του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων κανονικά καθημερινά σε όλο τον εργάσιμο χρόνο. Ζητούσαν δε να γίνουν άμεσα προσλήψεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η υποστελέχωση των εν γένει υπηρεσιών του Δημοσίου, να αποσυνδεθεί η διαδικασία αξιολόγησης από το σύστημα κινήτρων και ανταμοιβής καθώς και από τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων και από οποιοσδήποτε ποινές ή τιμωρίες των υπαλλήλων και να τεθούν αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης που δεν είναι ευεπίφορα σε εξωγενείς παράγοντες που δεν συναρτώνται με την πραγματική απόδοση των υπαλλήλων. Ωστόσο, όπως συνομολογεί η εναγομένη με τις προτάσεις αλλά και όπως προκύπτει και από τη διατύπωση της επίδικης δήλωσης «από την κοινοποίηση της παρούσας και στα χρονικά διαστήματα που προβλέπονται μέχρι και την λήξη της Αξιολογικής Περιόδου 2024...», η εναγομένη δεν τήρησε την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 8 περ. α' ν 1264/1982 υποχρέωση της να γνωστοποιήσει τα αιτήματά της και τους λόγους που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους τέσσερις μέρες τουλάχιστον πριν την κήρυξη της απεργίας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη συνδικαλιστική οργάνωση δεν τήρησε πριν από την άσκηση της απεργίας την απορρέουσα από το άρθρο 3 παρ.1 περ. α' του ν. 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021, υποχρέωσή της για την

υποβολή ενώπιον του ΟΜΕΔ αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου σχετικά με τα αιτήματα της απεργίας, παράλειψη που καθιστά την ένδικη απεργία – αποχή παράνομη, σύμφωνα και με τα προδιαληφθέντα στη μείζονα σκέψη στην αρχή της παρούσας. Ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι καταχρηστικά προβάλλεται ο ως άνω λόγος σε όλες τις αγωγές που ασκεί το ενάγον ζητώντας να κηρυχθούν παράνομες οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, αν και θα μπορούσε το ίδιο το ενάγον να καλέσει σε διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος και τούτο διότι με τη σχετική διάταξη του άρθρου 94 του ν. 4808/2021 παρέχεται το δικαίωμα στον εργοδότη όλων των φορέων, υπηρεσιών, οργανισμών και επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό και δεν θεσπίζεται υποχρέωση αυτού να ζητήσει τη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ, όταν με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορηθεί τα αιτήματα της απεργίας ή την κήρυξη απεργίας ή κρίνει ότι υπάρχει κίνδυνος διατάραξης της εργασιακής ειρήνης στην επιχείρηση πριν ή και κατά τη διάρκεια της απεργίας. Επομένως, δεν προβλέπεται η μετάθεση της ευθύνης τήρησης της υποχρέωσης αυτής από την εναγομένη, που κηρύπτει την απεργία στον εργοδότη και εν προκειμένω στο ενάγον. Από τη φύση δε της εξαγγελόμενης απεργιακής κινητοποίησης, ήτοι απεργίας – αποχής των υπαλλήλων από ορισμένα και μόνο καθήκοντα και όχι απεργίας, που αφορά σε καθολική αποχή των υπαλλήλων από τα εργασιακά τους καθήκοντα, δεν αναιρείται η υποχρέωση για δημόσιο διάλογο διότι από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 3 παρ.1 περ. α' του νόμου 2224/1994, ως ισχύει, δεν προκύπτει ουδεμία εξαίρεση. Ενόψει της παράλειψης των προαναφερόμενων υποχρεώσεων εκ μέρους της εναγομένης, η επίδικη απεργία τυγχάνει παράνομη, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών επικαλούμενων με την αγωγή λόγων ακυρότητας, επιπλέον δε όσον αφορά στη δισχυριζόμενη από το ενάγον καταχρηστικότητα της επίδικης απεργίας, αυτή προϋποθέτει καταρχάς νόμιμα κηρυχθείσα απεργία, η οποία εν προκειμένω δεν υφίσταται και, επομένως, παρέλκει η εξέταση των σχετικών λόγων της ένδικης αγωγής και με το σκεπτικό αυτό. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτή υπό κρίση αγωγή ως ουσία βάσιμη, να αναγνωρισθεί ότι η επίδικη απεργία – αποχή είναι παράνομη, να απαγορευθεί η συνέχισή της με την απειλή της χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγομένης ποσού ύψους 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, κηρυσσομένης προσωρινώς εκτελεστής της ως άνω καταψηφιστικής διάταξής της, καθόσον κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι ενόψει του ό,τι ήδη έχει ξεκινήσει η διαδικασία αξιολόγησης βάσει των διατάξεων κατά των οποίων βάλλει η επίδικη απεργία. Τα δικαστικά έξοδα, τέλος, του ενάγοντος, κατόπιν του σχετικού νόμου βάσιμου αιτήματός του, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης, λόγω της ήττας της μειωμένα όμως σύμφωνα με το άρθρο 22 του νόμου 3693/1957, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την με αριθμό 134423/08.12.1992 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β' 11/20.01.1993), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ. 12 του νόμου 1738/1987 (ΑΠ 589/2015 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η κηρυχθείσα από την εναγομένη και γνωστοποιηθείσα στο ενάγον στις 5.2.2024 απεργία - αποχή, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την διαδικασία στοχοθεσίας και αξιολόγησης του νόμου 4940/2022 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτου κανονιστικών αποφάσεων και εγκυκλίων μέχρι το πέρας της Αξιολογικής Περιόδου 2024 είναι παράνομη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στην εναγομένη τη συνέχιση της ανωτέρω κηρυχθείσης απεργίας.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή ως προς την ως άνω καταψηφιστική διάταξη.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ύψους τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ για κάθε παραβίαση του διατακτικού της παρούσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 11.3.2024, με την παρουσία και της Γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

